

dem i en saadan Overflod, at man ikke ret veed, hvorledes man skal stille sig med de Paalæg, som den kristelige Lære i denne Retning medfører, og derfor seer jeg ogsaa heri en stor Banfelighed for at udvikle dette videre. Der er dernæst en anden Ting, som er omtalt, om endogsaa løst hentastet, og det er, hvorledes man kunde skaffe Folk til at træde istedetfor den europæiske Befolkning, den danske Befolkning, som nu er der tilstede, og man har i saa Henseende henviist til Grønlanderne igjennem de saakaldte Katheter, og disse staae ogsaa her paa en vis fremtrædende Maade i Forbindelse med den nye Plan. Dette er vist ikke heldigt, thi naar man i Grønland giver Katheterne som saadanne noget Fortrin for Tjangerne, der ikke ere Katheter, saa berøver man det grønlandske Folk en væsentlig Deel af dets kraftigste mandlige Befolkning. Dengang det var en Ret for enhver Mand, der blev Skolelærer, at være fri for at blive Soldat, søgte mange unge Mænd at blive Skolelærere alene for at blive frie for at være Soldat og det Samme vil være Tilfældet i Grønland. Naar man giver Grønlanderne mindste Anledning til at vente, at de, naar de blive Katheter, skaffe sig en Forrang fremfor Tjangerne, saaledes at ingen Kathet behøver at vinde sine grønlandske ridderlige Sporer — thi det var jo et Udelskab, vi skulde oprette — igjennem at være Tjanger, saa ødelægge vi Befolkningen endnu mere, end vi hidtildags have gjort. Jeg skal ved denne Leilighed gjøre Regjeringen opmærksom paa, at den, naar den tager Grønlandere herne, hvilket jeg troer for Dieblicket er Tilfældet med en Smed, da ikke bør give Anvisning paa Kjøbenhavn som det Sted, hvor de skulde tage hen, thi det gjælder ikke om at give denne Smed Leilighed til at blive den kyndigste Smed i Europa, men derimod om at gjøre ham til en brugbar Smed i smaa Forhold. Jeg vilde ønske, at man havde sendt ham til Færøerne, og jeg vilde ønske, at man i det Hele benyttede Færingerne mere i Grønland, thi der er en langt større Lighed mellem Færingerne og Grønlanderne i Forhold til deres Maade at leve paa — jeg mener ikke med Hensyn til deres Person — end der er mellem en Kjøbenhavns Mand, der

i en Række af Aar har spadseret paa Østergade, og en Grønlander.

Uagtet jeg saaledes tilfulde erkjender det Nigtige, Sundt og Forstandige i de Bestræbelser, der ere udgaaede fra Ministeriet, naar man blot holder dem paa Forsøgenes Omraade og ikke venter sig Mere deraf, naar man bliver med sit Forsøg indenfor de Grændser, hvor den Maad er tilstede, som, saa at sige, er voget sammen dermed, saa kan jeg dog ikke raade til at stemme for de 6,406 Rdl. i dette Dieblif.

Indenrigsministeren: Jeg skal først og fremmest baade paa egne og Andres Vegne tage en Reservation imod, at den høie, ædle nordiske Stamme, Færingerne, paa nogen Maade sættes i Parallel med Grønlanderne, og jeg antager ogsaa, at det, som den ærede Taler i saa Henseende yttrede, var hans behagelige Spøg; vi kunne ikke ansee Grønlanderne for vore Brødre, saaledes som Tilfældet er med Færingerne, der jo ogsaa ere repræsenterede her paa Rigsdagen. Hvad Frihandelsspørgsmaalet angaaer, saa har jeg allerede udtalt mig derom, og jeg skal endnu blot bemærke, at det forekommer mig, som om det ærede Medlem anseer Frihandelens Indførelse blot som en statsøkonomisk Systemveksling, medens der ved Siden deraf alligevel skulde bestaae Noget, man kunde kalde en Svrighed. Der skulde bestaae en Geistlighed, som skulde opretholde det derværende kristelige Etablisement; men det er dog velbekjendt, at det hele Etablisement alene er baseret paa Handelen, og at Enhver, der stiller Fordringer om Frihandel, maa være belavet paa at voldgive hele den grønlandske Koloni til alle de, jeg gjen tager det, sørgelige Følger, som den usejlsbarlig vilde medføre for selve Grønlanderne. Vi vilde da paa Budgettet have at vedtage det Fornødne for at opretholde hele det derværende europæiske Etablisement, der som sagt udelukkende er bygget paa Handelen; men iøvrigt skal jeg ikke komme tilbage til dette Spørgsmaal, da det ikke foreligger paa anden Maade end som Dis-kussionsgjenstand. Derimod skal jeg med Hensyn til det, der er praktisk, nemlig det, der vil føre til en Afstemning, gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har forelagt dette Regulativ — eller